

Piccardthof Heraut

Verenigingsblad van de
Amateur Tuinders Vereniging
Piccardthof

Het wordt tijd dat het weer eens flink gaat regenen!

Inhoud juli 2007

Interview met Maja Otto - Het nieuwe moestuinieren	5
Van het bestuur - Auto's op het terrein - Chemisch afval	9
Nieuwe leden - Geboortekaartje	10
Overleg met Natuurmonumenten - Afspraken	11
Balans tussen geven en nemen - Leni van Noord	14
De Paddenpoel op z'n mooist	16
Wie weet meer over dit kunstwerk? - Bas Galis	17
't Winkeltje - u bent van harte welkom!	19
Tuincommissie informatie - Zwammen-muur - Slootkanten	21
Demonstratie/workshop De Heidevlinder - 29 september 2007	22
Voor de kinderen - Nieuwe speeltuin	23
Standen watermeter doorgeven	24

Groeten van de Piccardthof

Interview met Maja Otto

Het nieuwe “moestuiniëren”

Huisje van Maja Otto en haar man Hans aan de Spirealaan

Ditmaal houden we het interview met Maja Otto, moestuinierster en bewoonster van een huisje aan de Spirealaan. Met haar man Hans heeft Maja een fotozaak in de Oosterstraat gerund; toen ze met pensioen gingen, twaalf jaar geleden, kochten ze hun huisje op de Piccardthof. Daarmee ging een oude wens van Hans in vervulling. Maar Maja was kopschuw, gewaarschuwd door het lot van een vriendin, een alleenstaande moeder van wie de tuin niet voldeed aan de strenge eisen van de toenmalige tuincommissie. Een tuin op de Piccardthof moest er uit zien als een plaatje in een klassiek tuinboek.

Eerst een jaartje aankijken

Met de aanschaf van het huisje was er een stap gezet die tot volgende stappen zou leiden. Het huisje dat ze gekocht hadden, aan het eind van de Spirealaan, was gebouwd van pallets van ruw hout, dat duidelijk een opknapbeurt nodig had. Het plan was alles eerst een jaar aan te kijken om de zwakke plekken in

huis en tuin in kaart te kunnen brengen, en overigens ook om te zien wat er in de tuin voor moois zou ontluiken. Een periode van wachten brak aan, en Maja keek uit het raam en zag voorbij haar eigen tuin nog meer tuinen: keurige, stercle moestuinen, met zwarte aarde en een monocultuur van aardappels, aardbeien, bonen en boerenkool. Haar tuindersbloed begon te stromen.

Het begin van een nieuw tijdperk op de moestuinen

Maja meldde zich als aspirant-tuinierster bij de beheerder van moestuinen Zuid, hetgeen tot achterdocht en misverstanden leidde. De moestuinen waren medio jaren '90 nog het domein van de man, en een vrouw die zich aan kwam melden werd met Argusogen bekeken. Maja hoorde zich aan het huisje te wijden, dus wie zou die tuin dan moeten doen? 'Ikzelf' antwoordde Maja. Zij had al een verlaten tuin op het oog, met mooie bessenstruiken. Maar die tuin, zo kreeg zij te horen, was niet geschikt voor een vrouw, want hij was veel te groot. Maja moest zich eerst maar eens bewijzen op twee proeflapjes, zo groot als een tafelkleed.

Boerenbloed

Geïntimideerd ging Maja aan de slag, vastbesloten haar vakmanschap te bewijzen. Geen onkruidje ontsierde haar lapjes grond, en de gewassen groeiden en bloeiden. Wrang was wel dat naast de proeflapjes een andere vrouw aan de gang was, maar op een alternatieve manier. Mediterend zat zij temidden van haar pompoenen, en liet het onkruid groeien. Dit wakkerde Maja's fanatisme aan. De beheerder was inmiddels overtuigd geraakt van haar kunnen, en sprak zelfs het vermoeden uit dat Maja 'boerenbloed had'. Maar ondertussen was de door haar zo begeerde grote moestuin verhuurd, en wel aan een man die ijverig aan de slag ging en een soort van slotgracht groef om zijn terrein. Gelukkig voor Maja gaf hij er na afloop van die enorme krachtsinspanning de brui aan, en toen was het Maja's beurt.

Artisjokken

Toen bleek zij weliswaar een uiterst bekwame, maar allerminst een traditionele tuinierster te zijn. Ze begon met het planten van artisjokken, een bij voorbaat tot mislukken gedoemde onderneming volgens de oudgedienden. Deze subtropische groente zou in ons koude kikkerlandje niet gedijen. Maar wie Maja's moestuin weet te vinden ziet dat de onheilsprofeten ongelijk hebben gekregen. In haar tuin zie je naast de blauwschokkers (kapucijners), de aardbeien en de bessen ook de bewuste artisjokken, asperges, peultjes, courgettes, nieuwe soorten sla, en nog veel meer oude en nieuwe gewassen. Maja experimenteert niet alleen met 'nieuwe' groentes, maar ook met nieuwe technieken. Tuinbonen bijvoorbeeld laat zij thuis voortreken, hetgeen volgens de kenners overbodig was. Pas toen de

duiven de pasgepote tuinbonen van de buurman hadden weggepikt kreeg Maja haar gelijk.

Traditioneel vakmanschap

Dat alles in haar tuin het zo goed deed en doet komt ook door de goede voeding van de grond. Naast veertig kilo kalk per honderd vierkante meter gebruikt Maja ook bloed- en beendermeel voor de mineralen, koe- en paardenmest, en heeft zij geleerd hoe zij een composthoop aan moest leggen. Want hoe natuurlijk je ook tuiniert, het blijft onnatuurlijk om zoveel voedsel aan de grond te onttrekken. Op zijn beurt moet die ook weer worden gevoed. Kortom, traditioneel vakmanschap en een nieuwe visie op tuinieren bleken niet onverenigbaar.

De groenten in de moestuin van Maja staan er prachtig bij

Nog meer projecten

In die tijd begon er trouwens überhaupt op de Piccardthof een nieuwe wind te waaien. Het natuurlijk tuinieren deed zijn intree en bleek te passen bij de ambities van de Piccardthof om de natuurwaarde van het complex te versterken, en daarmee het voortbestaan ervan te garanderen. Met Louis Filius, Tinie Stavenuiter en vele anderen ging Maja zich inzetten voor de ontwikkeling van projecten als de Paddenpoel en het winkeltje. Op zaterdagochtend, eens in de twee weken, runden Louis en zij het oude winkeltje aan de Gouden Regenlaan, dat nu verbouwd is tot een huisje. Maja lokte de bezoekers met zelfgebakken cakejes, en Louis bracht prachtige boeketten mee. Mensen konden niet alleen zaden en plantjes kopen, maar ook tuinadvies krijgen van de experts.

Ondertussen was er natuurlijk ook nog steeds de gewone tuin bij het huisje, waar Maja ook iets moois van wilde maken. Louis Filius bood haar kruiwagens vol planten aan, en daarmee creëerde zij een prachtige bloementuin. Toen er een huisje afgebroken moest worden heeft Maja het erbij horende kasje voor een gering bedrag overgekocht. Theo Bernardus hielp haar de kapotte glasplaten te vervangen, en nu groeien er komkommers, tomaten, paprika's aubergines, en ontkiemt er bloemen- en groentezaad.

Oude foto van het huisje aan de Spirealaan (datum niet bekend)

Het huisje in een nieuw jasje

En ook het huisje zelf onderging een metamorfose. Op de foto genomen vlak na de aanleg kunt u zien hoe het er oorspronkelijk uitzag: het bestond uit verticale planken, met over iedere naad weer een plank, zoals dat ook bij Scandinavische huizen vaak het geval is. Deze bouw ziet er mooi uit, maar is niet erg handig: als de onderkant van de planken gaat rotten moet de hele wand worden vervangen. Gelukkig was het nog niet zover; alleen de kozijnen waren verrot, en die zijn eerst met ramen en al vervangen. Vervolgens is het oude huis in feite ingekapseld in een nieuwe betimmering, en binnen zijn er nieuwe vloeren en plafonds gekomen. Het oude huis is niet meer te zien, maar is in een nieuwe jas gestoken. Het is mooi geveerd in kleuren die harmoniëren met de tuin. Maja en Hans wonen het hele seizoen op de Piccardthof, en eten elke dag van wat Maja verbouwt. Bessen, pruimen en appels worden verwerkt tot jam, moes en sap. Dit gebeurt allemaal op de tuin, zodat Hans kan helpen met het bessenrissen. Zo zie je hoe man en vrouw in harmonie huis en tuin kunnen bestieren. En hun huis en tuin zijn een plaatje geworden zoals je tegenwoordig in tuinboeken tegenkomt!

Fenny en Jeanine

Van het bestuur

Auto's

Er zijn klachten binnengekomen over de laatste keer dat leden hun auto's mee het terrein op konden nemen: auto's versperden urenlang de doorgang op de paden. Daarom bij deze een vriendelijk verzoek: laat uw auto niet langer op de paden staan dan nodig is. Breng uw auto terug naar de parkeerplaats als u klaar bent met in- of uitladen, maar uiterlijk na een half uur, dan kan iedereen er weer door – ook de hulpdiensten, als dat een keer nodig mocht zijn!

NB. De volgende keren dat er weer auto's het terrein op mogen zijn de **zaterdag 7 juli, 25 augustus en 20 oktober**. En: er wordt gecontroleerd!

Verfresten, oude accu's, enz.

Vanaf nu kunt u geen chemisch afval, zoals verfresten, en geen oude accu's meer inleveren bij de portiers. De vereniging zorgde altijd gratis voor het afvoeren van dit afval, maar dat wordt een dure zaak. De gemeente behandelt de vereniging namelijk hetzelfde als bedrijven en dat betekent dat er flink betaald moet worden. Als u dit als lid zelf regelt, doet u dat als particulier en dan kost het u – behalve iets meer moeite – niets en de vereniging dus ook niet.

Bouwcommissie

Voor uw aanvragen en adviezen kunt u terecht bij de Bouwcommissie.

De volgende zaterdagen zijn wij aanwezig:

zaterdag 14 juli, zaterdag 11 augustus en zaterdag 8 september.

Plaats: bestuurskamer Stadsparkzijde.

Namens de Bouwcommissie, J.J. van Linschoten (06-102 648 80).

Zondag 15 juli

Creamarkt en rommelmarkt

Zie de informatiezuilen.

Nieuwe leden

Nieuwe leden sinds november 2006.

Ribeslaan 12

Mw. C. Radsma

Jasmijnlaan 20

Mw. M.J. van Steinfoorn

Maluslaan 17

Mw. T. Boonman

Meidoornlaan 10

Mw. E.M. Gall

Ribeslaan 21

Dhr. R.E. Bruinsma

Spirealaan 33

Mw. P. Stevens

Lijsterbeslaan 32

Dhr. R. Kalk

Ribeslaan 8

Mw. C.M. van der Woude

Goudenregenlaan 16

Dhr. I.K. Mast,

Goudenregenlaan 4

Dhr. H.H. Knevelbaard

Maluslaan 9-1

Dhr. F. Oeinck

Seringenlaan 2

Dhr. D. van Kammen

Seringenlaan 29

Mw. A.B. Dokter

Ribeslaan 7

Mw. C.A. Orsel

Lijsterbeslaan 42

Dhr. G. Steenhuizen

Jasmijnlaan 31

Dhr. D. Veenema

Maluslaan 43

Mw. B. Stermerding

Prunuslaan 22

Mw. R. Wesselius

Lijsterbeslaan 36

Mw. M.M. Masselman

Lijsterbeslaan 44

Dhr. E. de Vries

Goudenregenlaan 11

Mw. W. Hoexum

*Nogmaals van harte welkom allemaal
en veel tuinplezier gewenst!*

Van een kleine plas naar een natte as

Bijna zolang als onze vereniging bestaat, zwemmen, varen en vissen we op de Piccardthofplas. En daar is niets mis mee, vindt ook de nieuwe eigenaar, de vereniging Natuurmonumenten. Maar wil de plas ook een mooi natuurgebied blijven, dan moeten er wel een aantal afspraken komen. Daarvoor overlegde Natuurmonumenten met ATV Piccardthof en binnenkort komen de afspraken zwart op wit in een overeenkomst.

Over die overeenkomst en het beheersplan dat Natuurmonumenten voor de plas opgesteld heeft, kwam Ruud Kreetz, beheerder Natuurmonumenten Groningen en Noord-Drenthe, op onze laatste ledenvergadering vertellen. De nu volgende tekst is daar een verkorte weergave van.

Er zijn grote veranderingen op til in dit deel van de stad en de directe omgeving. Natuurmonumenten is daar nauw bij betrokken. In het gebied van de Peizermaden tot aan het Leekstermeer word voor 40 miljoen euro aan natuur- en waterbergingsgebied ontwikkeld. Daarbij vergeleken lijkt het beheer van ‘een kleine plas aan de rand van de stad’ maar een peulenschil. Toch krijgt dit watertje een belangrijke rol toebedeeld, als ‘stapsteen’ voor planten en dieren binnen een veel grotere zone, de zogenaamde natte as, die het Friese merengebied, via het Leekstermeer, de Piccardthofplas, Drentse Aa en Hunze met Duitsland moet gaan verbinden. Over het hoe daarvan moet goed nagedacht worden, want vlakbij komt er ook nog een grote nieuwbouwwijk, Terborgh. Daar komen twee ecologische verbindingzones door. De meest noordelijke daarvan begint direct aan de westkant van ons complex, bij het ‘kerstbomenbosje’. De plannen zijn al helemaal uitgewerkt, alleen moet er nog geld voor gevonden worden. Door de wandelpaden en bruggen wordt het een nogal duur plan, maar Natuurmonumenten heeft goed hoop het geld toch bij elkaar te krijgen.

Houden zoals het is

Houden zoals het is, dat is in het kort wat Natuurmonumenten met de plas zelf voorheeft, doorgaan op de weg die al door de gemeente Groningen was ingeslagen. Uitbreiden zit er niet in, want alle vier de kanten van de oevers zijn bezet: twee woonwijken, een bedrijventerrein, plus de Piccardthof. Er kan nog wel iets gedaan worden om de plas aantrekkelijker te maken voor vissen. Het water is namelijk overal behoorlijk diep en dat maakt het voor vissen lastig zich er voort te planten. Natuurmonumenten wil daarom aan de zuidkant,

bij de Lepelaar, een aantal ondiepe oeverzones aanleggen, om de groei van waterplanten te bevorderen en zo aantrekkelijke paaiplaatsen voor vissen als de snoek te scheppen. De waterkwaliteit is al goed, maar verdere verbetering is mogelijk als het inlekkende van water met een onduidelijke herkomst aan banden gelegd kan worden.

Vogelkijkhut

Daarnaast staat er (ook aan de zuidkant van de plas) een vogelkijkhut op stapel. Die zal in vormgeving aansluiten bij bestaande schermen die ook langs de Van Swietenlaan staan. De hut maakt deel uit van een samenwerkingsproject met het Martiniziekenhuis. Ook daarmee heeft Natuurmonumenten een overeenkomst gesloten, omdat beide partijen vinden dat gezondheid, natuur en natuurbeheer van alles met elkaar te maken hebben. Natuurmonumenten denkt in het project ook mee over de aanleg van een healing-tuin op de binnenplaats van het nieuwe ziekenhuis. De hut moet goed bereikbaar worden voor zowel wijkbewoners als de iets mobielere patiënten van het Martiniziekenhuis – rolstoelers en mensen die alleen met een hulpmiddel kunnen wandelen. Ook voor dit project zijn de middelen nog niet rond.

Als laatste punt uit het beheersplan noemt Ruud Kreetz het tegengaan van allerlei ongewenste ontwikkelingen. Vooral op het oostelijk schiereiland gebeurt van alles wat niet in een natuurgebied thuishoort - zwemmen op onveilige plaatsen, afvalstort, (vis)strokerij, prostitutie, drugsgebruik, illegaal overnachten. Natuurmonumenten was eerst van plan dit deel met een diepe sloot af te sluiten, maar uiteindelijk vond men het toch zonde als het publiek niet meer van dit mooi stukje natuur zou kunnen genieten. Daarom is besloten eerst te proberen de situatie via toezicht te verbeteren.

Overeenkomst

Door de jaren heen is er een soort gewoonterecht ontstaan in het - recreatieve - gebruik dat ATV-leden van de plas maken. Natuurmonumenten respecteert dat, maar wilde wel afspraken met de vereniging maken. Dat heeft volgens Kreetz alles te maken met de ‘juridisering’ van de maatschappij, waardoor je voor het minste of geringste aansprakelijk gesteld kunt worden – als het niet door de ongelukkige persoon zelf is die over die beroemde ‘losse tegel’ is gevallen, dan wel door zijn of haar zorgverzekeraar. Afspraken waren ook nodig om het natuurkarakter van het gebied te behouden.

Hier de belangrijkste afspraken (de volledige tekst van de overeenkomst wordt nog apart verspreid): Natuurmonumenten geeft toestemming voor gebruik (zwemmen, vissen, varen, wandelen aan oevers). Schade die voortkomt uit het gebruik kan niet verhaald worden op Natuurmonumenten. De ATV zorgt zelf voor toezicht op de naleving van de overeenkomst, Natuurmonumenten houdt

vooral toezicht in andere delen van de plas.

Zwemmen is toegestaan vanaf de zwem- en vissteiger, in een straal van 50 meter.

Natuurmonumenten is niet aansprakelijk voor de gevolgen en ook niet verantwoordelijk voor de waterkwaliteit (in juridische zin – iemand die bijv. besmet raakt door blauwalgen kan de schade niet verhalen op Natuurmonumenten).

Varen is alleen toegestaan in boten die geregistreerd worden door het bestuur en alleen tussen 1 april en 15 oktober. De plas is namelijk van enorm belang voor allerlei eenden die hier pleisteren en overwinteren en rust is daarvoor heel belangrijk. Buiten die periode worden de boten opgeslagen op het terrein van de ATV. Niet-leden mogen alleen onder begeleiding van een ATV-lid het water op. Motorboten en jetski's zijn niet toegestaan en de mensen mogen geen geluidsapparatuur mee het water op nemen.

Vissen is toegestaan voor leden, als de vis maar teruggezet wordt. Leden moeten beschikken over een vispas en een vergunning die gratis aangevraagd kan worden bij het bestuur van de ATV. Zo houdt NM zicht op het aantal vissers en dat is belangrijk om stroperij tegen te kunnen gaan. Door het illegaal vissen met netten en fuiken gaan met name de aantallen grote roofvissen als snoek en snoekbaars in de plas achteruit.

Goede buren

Hierna beantwoordde Ruud Kreetz nog vragen (zie daarvoor de notulen).

Opvallend was dat veel leden zich ook zorgen maakten over oneigenlijk gebruik van de plas. Afgesproken werd om dat niet rechtstreeks aan Natuurmonumenten te melden, maar eerst aan het eigen bestuur (en in acute gevallen aan de politie).

Vice-voorzitter Bram de Jong deed een beroep op iedereen om overtreders van de afspraken zelf aan te spreken. Ruud Kreetz sloot daarop zijn presentatie af met de wens dat we vooral goede buren van elkaar worden en dat bijzondere vogels als de ijsvogel en de roerdomp zich rond de plas net zo thuis blijven voelen als de leden van de ATV. Dat moet lukken want, zo stelde hij, want “zolang jullie als ATV hier zitten, is de plas is er niks minder om geworden!”

Dirk de Rijk

Mijmeringen in de tuin

Balans tussen geven en nemen

In de lente kan ik het soms niet bijbenen. Ben ik nog aan het genieten van de krokussen, staat het longkruid al te trappelen. We hebben een blauwe kleur die prachtig combineert met het geel van de narcissen die inmiddels ook van de partij zijn. Oh en hier verschijnt het lichte blauw van de eerste vergeet-me-nietjes al. En daar komen ineens de boshyacinten boven. Ik kom ogen te kort.

Met het enthousiasme waarmee lentebloemen zich aankondigen, hoort blijkbaar ook een snel vaarwel. Want waar is ineens dat blauwe longkruid gebleven? En die tulpen, die waren gisteren toch nog in knop? Nou is het dit seizoen met dat warme weer in maart en april ook wel extra hard gegaan.

In juni komt er wat rust in de tent. De lange stelten van de verbena bonariensis ontvouwen hun paarse bloemen die bloeien tot in de herfst en we hebben een donkerroze geranium met een zwart hartje die doorgaat tot november. Dat is wat je noemt ‘waar voor je geld’.

Soms sta ik ineens even stil bij wat zich ieder jaar weer aan ons voltrekt. Natuurlijk rot er wel eens een plant weg, gaat een soort aan de wandel of hebben ze een verjongingskuur nodig. Maar het gros van de vaste planten in onze tuin getuigt van een onvoorwaardelijke trouw. Trouw aan de mensen die hen verzorgen en trouw aan de natuur.

Planten, realiseer ik me, verstaan de kunst van vertrouwen op de kringloop die nodig is voor hun voortbestaan. Met een wonderlijk soort van innerlijk besef begrijpen ze dat komen en gaan, geboren worden en sterven niet zonder elkaar kunnen. Ze schitteren volop en zijn bereid zich daarna bescheiden terug te trekken. Om zich in hun holletje voor te bereiden op een volgende topprestatie. Die kringloop van activiteit en verdiende rust hoort er voor de planten gewoon bij. Daar kan ik nog iets van leren. Hoe moeilijk vind ik het om de tuin de tuin te laten wanneer mijn rug aangeeft dat ie voor vandaag genoeg heeft gedaan...

Een ander voorbeeld hoe de natuur zorgt voor zijn eigen voortbestaan las ik in een artikel in het maandblad *Happinez* van december 2005. Hierin vertelt Lex Bos over de gent, een vogelsoort die leeft van haring. De gent laat tijdens het vliegen z'n poep in zee vallen. Hiermee verzorgt hij als het ware de catering voor een hele serie levende wezens én zichzelf: gentenpoep voor microbes, die op hun beurt als voedsel dienen voor plankton, dat gegeten wordt door kleine visjes waaraan de haring zich te goed doet tot ie eindigt in de maag van de gent. Een perfecte kringloop van halen en brengen.

Langzamerhand ontdek ik dat deze kringloop van halen en brengen door alles en iedereen verweven is. In mijn eigen persoon kom ik hem tegen met als voortdurende uitdaging een balans vinden in geven en nemen. Op het thuisfront bijvoorbeeld of in mijn werk, en ook op Piccardthof. Want ik ‘haal’ een hoop op Piccardthof: een heerlijke tuin en rust, op steenworp afstand van de stad. Maar wat voor inspanning ben ik bereid terug te geven aan de vereniging? Dat is een goeie vraag. En is mijn ‘halen en brengen’ wat Piccardthof betreft in balans? Ook dat is een punt om regelmatig bij stil te staan. Omdat dit het voortbestaan van ons complex aangaat.

Leni van Noord

De Paddenpoel op z'n mooist

De Paddenpoel aan de Jasmijnlaan ziet er weer prachtig uit dankzij enkele vrijwilligers, die de afgelopen weken hard hebben gewerkt.

Tien jaar geleden is op Piccardthof begonnen met natuurlijk tuinieren en deze Paddenpoel was het eerste project. Het is leuk om te zien wat voor planten er vanzelf zijn gekomen, zoals o.a. de koningsvaren, de grote boterbloem, het wilgenroosje, het gagelstruikje. Verder zitten er ontzettend veel kikkers en padden, die tot diep in de nacht aan het kwaken zijn.

*Vrijwilligers hartelijk dank,
Joke Belonje.*

Bij de foto: de wilde appelboom die in februari is omgewaaid en die de tuinlieden hebben laten liggen, krijgt al weer nieuwe loten.

Wie weet meer over dit kunstwerk?

De redactie ontving onderstaande mail:

“Onlangs hadden we het over het beeld Hortensialaan Maluslaan. Op www.kunstopstraat.nl kun je er wat over vinden. ... Ik hoop dat het een mooi plaatsje ergens anders (misschien buiten PH) krijgt, in ieder geval niet op de bodem van de plas. Met vriendelijke groeten, Gerard van der Woude.”

Volgens de website is het beeld gemaakt door de kunstenaar Bas Galis, meer informatie geeft website niet. Natuurlijk hebben we (redactie) via Google meer informatie proberen te vinden. Wij vonden “Bas Galis” en ook “Sebastiaan Galis”. We zullen de Google informatie niet herhalen. Wij vonden echter geen specifieke informatie over het beeld op de Piccardthof. Omdat de website www.kunstopstraat.nl een initiatief is van CBK Groningen hebben wij daar rechtstreeks informatie gevraagd. Wij ontvingen de volgende aanvullende informatie:

1.

“De vrouwelijke naaktfiguur, met in haar handen twee grote vissen, staat sinds ongeveer 1955 in het volkstuintencomplex Piccardthof. Het betonnen beeld werd omstreeks 1934 vervaardigd door Bas Galis en stond lange tijd in de zweminrichting aan de Badstraat. Toen deze opgeheven werd kocht de directeur van de tabaksfabriek, de heer Niemeijer, het vrouwelijk naakt aan en schonk het aan de volkstuintenvereniging Piccardthof.”

2.

“Zeer waarschijnlijk is Bas Galis dezelfde persoon als Sebastiaan Galis. In het handboek “Beeldend Nederland” staat het volgende over hem: Sebastiaan Arien Galis, 09-08-1890, Meerssen; schilder, beeldhouwer en edelsmid. Materiaal/techniek: etsen, lithografie, aquarel, olieverf, emaille, zilver en goud. Onderwerpen: figuren, landschappen, stillevenen en portretten. Toepassingen: plastieken, versierende kunst en medailles. Stijl: expressionistisch. Verblijf: Groningen 1969. Studiereizen naar Engeland 1946-1966. Opleiding Minerva Groningen en A.B.K. Brussel. Had les van Jan Wiegers.”

3.

“Zo een hele zoektocht. Ik heb dit nog gehaald uit de database van het RKD. Hij leeft inderdaad niet meer. Ik heb verder geen gegevens van erven. Dan zou ik daar een zoektocht naar moeten starten.”

“Voorkeursnaam: Galis, Bas.

Naamsvariant: Galis, Sebastiaan Ariën.

Geboorteplaats/datum: Meerssen: 1890-08-09 .

Sterfplaats/datum: Winsum 1981-06-08, zie: Scharthen 1996 .

Kwalificatie: beeldhouwer, schilder, medailleur.

Onderwerp: figuurvoorstellingen.

Bronnen/Naslagwerken: Scheen 1969-1970 (als: Galis, Sebastiaan Ariën).

Scharthen 1996, p. 44.”

Met dank aan het CBK (Jessica Hendriks), zie www.cbkgroningen.nl.

De redactie vindt dit een leuk onderwerp, misschien wil een van onze lezers dit onderwerp verder uitzoeken. Zijn er bijvoorbeeld foto's van het beeld toen het nog aan de Badstraat stond? Heeft het beeld sinds 1955 ook nog op andere plaatsen op de Piccardthof gestaan? Zijn daar nog foto's van? Zou het op een andere plaats op de Piccardthof beter tot zijn recht komen? Bel, schrijf of mail de redactie. Wij zijn erg benieuwd. Wordt dus vervolgd!

Henk Mans

't Winkeltje - u bent van harte welkom!

Open: zaterdagochtend van 10.00 tot 12.30 uur en woensdagmiddag van 13.00 tot 16.00 uur. Materialen voor de tuin, tweedehands spulletjes, boeken, leestafel en ... koffie of thee.

De 'zwammen-muur'

(of: hoe dood hout tóch gaat leven)

Dankzij de februari-storm van 2007 gingen tal van bomen om. In plaats van deze te verbranden, of te versnipperen, kun je met deze stammen ook iets moois doen, door ze, zoveel mogelijk, in de schaduw neer te leggen. Van de vele schimmelsporen, die door de lucht zweven, zijn er altijd wel een stel die nou juist precies die éne houtsoort nodig hebben om te groeien, en mooie grote houtzwammen te maken, zoals bijvoorbeeld de berkenzwam, de biefstukzwam, of de tonderzwam.

Houtzwammen behoren tot de weinige organismen die hout kunnen afbreken. Ze recyclen als het ware de voedingsstoffen van de stammen en takken. Zonder deze zwammen zou het bos als

het ware omkomen in zijn eigen afval (net als een stad in zijn plastics).

De ene houtsoort is de andere niet, en ook kunnen bomen veel verschillende stoffen bevatten, als looizuur, kalkafzettingen, hars, rubber, suikerstroop, etc. Veel schimmels hebben zich dus gespecialiseerd op die éne stof. Dus om een boom grondig af te breken zijn veel verschillende soorten schimmels, en dan vaak ook nog in een bepaalde volgorde, nodig. Hopelijk gaan op deze houtmuur, die bestaat uit zoveel mogelijk verschillende houtsoorten, ook een heleboel verschillende houtzwammen groeien!

Gerard van der Woude

Onderhoud slootkanten

Saai of fraai?

Waar grasmaaisel blijft liggen na het maaien, en bagger uit de sloten op de walkant belandt, gebeurt het volgende:

- het is voor lange tijd een saai en slordig gezicht
- als het in de rustperiode (het winterseizoen) gebeurt, wordt het dierenleven verstoord
- het is voeding voor woekeraars als braam, kleeftkruid, kweek, distels, kruipende boterbloem, brandnetel en pitrus, die dus gaan toenemen
- het blijft veel werk om die weer kwijt te raken
- paddestoelen die er groeiden, vooral rond eiken, berken en lariksen-verdwijnen weer
- pogingen om grasland en slootkanten gevarieerder en bloemrijker te krijgen worden tegengewerkt
- minder soorten bloemen, grassen, kikkers, vlinders, libellen, enz. om van te genieten

Waar maaisel en bagger worden opgeharkt en verplaatst naar de composthoop is het effect:

- een natuurlijker en fraaier beeld in het grasland en langs de slootkanten
- als het in het najaar gebeurt krijgen dieren nog de kans om weg te kruipen voor de winterrust
- mogelijkheid tot hergebruik van materiaal dat geschikt is voor compostering
- op termijn minder werk, want minder vaak maaien en wieden
- de soortenrijkdom neemt toe en het wordt bloemrijker, gezonder, avontuurlijker en aantrekkelijker voor mens en dier

Pia Duisterwinkel

Zaterdag 29 september 2007
vanaf 14.00 uur Groentetuin-Zuid
Demonstratie/workshop
kwekerij De Heidevlinder

Kwekerij de Heidevlinder is sinds 2000 overgeschakeld op het kweken van snijbloemen en groente zonder kunstmest en bestrijdingsmiddelen, maar met behoud van 1^e kwaliteit en dezelfde productie, met minder ziekten en plagen. Dit lukt middels de “Heidevlindermethode”.

Tijdens de demonstratie/workshop zullen o.a. de volgende onderwerpen aan bod komen:

- Demonstratie plantbed maken volgens de “Heidevlindermethode”.
 - Demonstratie compost maken.
 - Is spitten slecht voor de grond?
 - Wat doe ik met kookafval en sinaasappelschillen op de composthoop?
 - Demonstratie bokashi maken.
 - Hoe kan ik van stalmest gezonde compost maken?
 - Wat zijn de gevolgen van schoffelen?
 - Hoe krijg ik meer zuurstof bij de wortels?
 - Hoe kan knolvoet bij kool worden voorkomen?
 - Hoe kan phytoftora bij aardappels worden voorkomen zonder teeltwisseling?
 - Laat ik het gewiede onkruid op het bed liggen?
- Gunstig effect van het gebruik van kleimineralen en basaltmeel.
 - Hoe bespaar je op het geven van water?
 - Spit je mest onder de grond of hark je het door de bovenste laag?
 - Gebruik van gemaaid gras als mulchlaag, zodat men niet meer hoeft te wieden.
 - Op een nieuwe manier leren kijken naar ziekten en plagen, door de omstandigheden van de plant te bekijken.
 - Welke mestsoort/compost past bij welke plant?
 - Hoe creëer ik met slechts 10% van de gebruikelijke hoeveelheid (ecologische) slakkenkorrels eenzelfde effect?
 - Hoe voed ik de plant van binnenuit, sterk en weerbaar tegen ziektes?
 - Gebruik van nuttige microben in de tuin.
 - Uitleg over de functie van de rode mestpier en de grijze regenworm.

En verder natuurlijk alle andere vragen die aan de orde komen als het gaat om eenvoudig tuinieren zonder chemicaliën en zonder de noodzaak van teeltwisseling.

Zie ook: www.heidevlinder.nl

Voor de kinderen ... een frisse en leuke speelplaats!

Wat is er hard gewerkt...

*Wie hebben we hier met een nieuw jasje? (Zie de vorige Heraut, pagina 3).
Bouwcommissie, tuinlieden, vrijwilligers, bedankt!*

Natuurlijk Natuurmuseum

Beste Natuurvrienden,

Zoals de meeste van jullie misschien al uit de pers of via via hebben vernomen heeft het college van Bestuur van de Stad Groningen besloten het Natuurmuseum te gaan sluiten. Tenzij de raad het voorstel niet overneemt. Vandaar dat er een actiecomite is opgericht om zoveel mogelijk steun te betuigen aan het museum en om te zorgen dat de raad beter geïnformeerd wordt. Hierbij wil ik jullie hulp vragen. Wat kun je doen, vanaf vandaag is er een website geopend met een gastenboek en een poster.

www.natuurmuseummoetblijven.nl

Daarnaast zoeken we mensen die actief kunnen helpen met actievoeren, te weten inspreken op de vergaderingen van de raadscommissie op 12 juni tijd nog onbekend en op de vergadering van de raad op 27 juni om half 5.

Verder zou ik jullie willen vragen om zoveel mogelijk mensen van deze actie op de hoogte te brengen, dus hoort zegt het voort. En natuurlijk allemaal de poster voor het raam hangen.

Alvast heel erg bedankt namens:

*Natuurlijk Natuurmuseum,
Claudia Vrieling.*

**Natuurlijk!
Natuurmuseum**

**Natuurmuseum Groningen
en Kindertuinen moeten blijven!**

Geef uw reactie en zorg ervoor dat het museum
en de tuinen gered worden van sluiting.

www.natuurmuseummoetblijven.nl

06-2007